

Opinnäytetyö (AMK)

Esittävä taide

Teatteri

2018

Jenni Kontio

PROJEKTI ATMOSFÄÄRI

– Teatteriprojekti ulkosuomalaisten kanssa
Espanjan Aurinkorannikolla

Jenni Kontio

PROJEKTI ATMOSFÄÄRI

- Teatteriprojekti ulkosuomalaisten kanssa Espanjan Aurinkorannikolla

Tämä opinnäytetyö kuvaa Projekti Atmosfäärin nelivaiheista prosessia alkuideasta produktiiviseen toteutukseen. Projekti Atmosfäärin valmistelevat vaiheet on koottu dokumentti- ja tarinateatterin keinoin. Sen lopputuotoksena syntyi käsikirjoitus farssinäytelmälle nimeltä Kun saa vain olla, joka tuotiin produktiivisen vaiheen aikana näyttämölle Espanjan Aurinkorannikolla. Projekti toteutettiin yhteisölähtöisesti alueella asuvien ulkosuomalaisten kanssa. Opinnäytetyö on toimintakertomus projektin toteutuksesta. Siinä painottuvat dokumentti- ja tarinateatterin sekä pedagogian lähtökohdat. Pedagogista näkökulmaa pohditaan käytännön produktiotyöskentelyn kautta.

Ensimmäisessä vaiheessa kuvataan projektin alkuvaiheita Suomessa. Toinen vaihe keskittyy dokumentaarisen materiaalin keräysmatkaan vuonna 2016. Kolmannessa vaiheessa avataan käsikirjoitusprosessia ja toteutuksen tuotannollisia vaiheita Suomessa. Viimeinen eli neljäs vaihe on projektin koulutuksellisen ja taiteellisen osuuden kuvaus.

Projekti Atmosfäärin idean lähtökohdaksi toimi kysymys, miksi Espanja. Miksi niin moni muuttaa Aurinkorannikolle ja Suomesta tulee heille lomakohde? Mitkä tekijät vaikuttavat päätöksien taustalla ja miten elämä Espanjassa eroaa Suomesta? Näihin kysymyksiin löytyi vastaus vain kokijoidensa kautta, ja tätä kautta Projekti Atmosfääri löysi muotonsa. Todellisiin tarinoin pohjautuvan teatteriesityksen kautta projektista tuli yhteisöllinen. Esitys tuotiin kokijoidensa lähelle ja kohdealueella toteutettavaksi. Projektin tavoitteena oli lisätä Espanjan Aurinkorannikon teatteritoimintaa ulkosuomalaisten parissa, ja siksi oli tärkeää, että sen myös tulkitsivat paikalliset harrastajat. Lopputulos kuvasi onnistuneesti dokumentaarista prosessiaan, ja esityksen saavutettavuus ylsi yhteisölliseen tavoitteeseensa.

ASIASANAT:

Kansainvälisyys, teatteri, esittävät taiteet, teatterilähtöiset menetelmät projekti, ohjaaminen, toimintakertomus

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Performing arts

2018 | 43 pages, 15 pages in appendices

Jenni Kontio

PROJECT ATMOSPHERE

- Theatre project with expatriates on the Costa del Sol

This thesis illustrates the Project Atmosphere into 4-phase process from the initial idea to the productive implementation. Project Atmosphere is a collection of documentary and story theater based theatre made in the shape of farce by the expatriate Finns on the Costa del Sol. The thesis is an activity report on the implementation of the project. It focuses on the basics of the documentary and story theater as well as the pedagogy. The pedagogical point of view is viewed in this thesis through practical product work.

The thesis begins by describing the project preparation in Finland. The second phase focuses on the collection of documentary material in 2016. In the third phase, the scriptwriting process and the productional preparation done in Finland. The last of the fourth steps, is a description of the educational and artistic aspects of the project.

The idea behind the Project Atmosphere was the question of why Spain. Why so many leave Finland as a holiday destination and change to live in the Costa del Sol? How life in Spain differs from Finland. The answers to these questions are found only through the people experiencing them, and through those experiences Project Atmosphere found its shape. In this way, the project became communal. The show was brought close to the people involved and was implemented at the target area. As a important factor, it was interpreted by local expatriates.

KEYWORDS:

Internationality, theatre, performing arts, theatre based methods, project, directing, report of activities

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	1
2 DOKUMENTTI- JA TARINATEATTERIN TYÖTAVAT OSANA PROJEKTIA	3
2.1 Dokumenttiteatteri projektin suunnittelun tukena	3
2.2 Tavoitteellinen tarinatyöpajojen ja haastatteluiden suunnittelu	4
3 PROJEKTI ATMOSFÄÄRIN VALMISTELEVAT OSUUDET	7
3.1 Esivalmistelut	7
3.2 Dokumenttimateriaalin keräys ja tarinatyöpajat	9
3.3 Materiaalin työstäminen ja käsikirjoituksen muoto sekä seuraavan vaiheen aikatauluttaminen ja tuotannon suunnittelu	9
4 NÄYTELMÄPRODUKTIO – KUN SAA VAIN OLLA SYKSY 2017	11
4.1 Ennakkotyöt	11
4.2 Kurssiosuus	12
4.3 Näytelmäharjoitukset	17
4.4 Esityskausi ja sen markkinointi	17
5 PROJEKTIN KOHTAAMAT HAASTEET	20
6 LOPUKSI	22
LÄHTEET	23
LIITTEET	

KUVAT

Kuva 1 Aristoteelinen draaman kaari (Wikidot 2011.).....	16
Kuva 2 Kun saa vain olla -esitysbanneri (Facebook 2017.).....	18

LIITTEET

- Liite 1. Kutsu tarinatyöpajoihin – Yhteistyökirjeen pohja
- Liite 2. Kutsu tarinatyöpajoihin – Yhteistyösähköpostin saate
- Liite 3. Kutsu tarinatyöpajoihin – Eteenpäin jaettava osallistumiskutsu organisaatioille
- Liite 4. Lupa-asiat – Suostumus tarinatyöpajojen materiaalin käytöstä (aikuiset)
- Liite 5. Lupa-asiat – Osallistumislupa ja suostumus tarinatyöpajojen materiaalin käytöstä (lapset/nuoret)
- Liite 6. Lupa-asiat – Suostumus haastattelumateriaalin käytöstä
- Liite 7. Tarinatyöpajat – kirjallisuuspiirit
- Liite 8. Tarinatyöpaja – koulu
- Liite 9. Tarinatyöpaja – seurakunnan partio
- Liite 10. Projektin Atmosfääri – teatteriesitys syksyllä 2017: sähköpostin saateteksti
- Liite 11. Projektin Atmosfääri – teatteriesitys syksyllä 2017: yhteistyökirjeen pohja
- Liite 12. Näyttelijöiden rekrytointikirje
- Liite 13. Lehdistö tiedote

1 JOHDANTO

Projekti Atmosfääri on matkailun restonomiksi valmistuneen ja tämän opinnäytetyön kirjoittajan Jenni Kontion toteuttama monivaiheinen projekti. Projektin tavoitteena oli lisätä Espanjan Aurinkorannikon teatteritoimintaa ulkosuomalaisten parissa. Ulkosuomalaiset ovat vakituisesti Suomen ulkopuolella asuvia suomalaisia, joilla on joko Suomen kansalaisuus tai suomalainen syntyperä. Projektin avulla luotiin koulutus- ja harrastusmahdollisuuksia eri ikäryhmille niin tarinatyöpajojen kuin esityksen valmistamisen kautta. Toiminta sijoittui Aurinkorannikon suomalaisalueille ja toteutettiin paikallisin voimin. Projektin lopputuotoksena valmistuneen *Kun saa vain olla – näytelmän* käsikirjoitus pohjautui tarinatyöpajojen ja haastatteluiden kautta hankittavaan materiaaliin. Näissä tapaamisissa kohdealueen yhteisöt pääsivät kertomaan elämästään, kokemuksestaan ja kahden maan ”kansalaisuudestaan” kirjoitustehtävien, toiminnallisten teatteriharjoitteiden tai haastatteluiden kautta. Työpajojen tarkoitus oli auttaa alueen ihmisiä kohtaamaan toisiaan omia kokemuksiaan jakaen. Näin työpajat toivat kerrotuksi yhteen nivoutuvia tarinoita, joita ei ollut tässä yhteydessä ennen kuultu. Ne loivat läpileikkauksen ulkosuomalaisten elämästä Espanjassa tuoden sen näyttämölle. Projekti Atmosfääriin päätavoitteena oli yhteisöllisyyden kokemuksen lisääminen alueella. Yleisesti tiedetään, että alueella asuu paljon suomalaisia, sillä heistä on tehty muun muassa televisio-ohjelmia, lehtikirjoituksia ja runokirjoja. Todellisiin tarinoihin pohjautuva teatteriesitys puuttui. Tähän Projekti Atmosfääri vastasi.

Tämä opinnäytetyö on kuvaus itse tuotettavan projektin toteuttamisesta ja sen hallinnasta sekä viennistä ulkomaille. Projekti Atmosfääri on tapausesimerkki, miten toteuttaa teatteriproduktio kahden kulttuurin rajapinnassa yhden kansalaisuuden näkökulmasta. Se voi toimia apuna vastaavanlaisia projekteja suunnitteleville. Opinnäytetyössä kuvataan tiivistetysti ja mahdollisimman tarkasti vaihe vaiheelta, miten maiden ja kulttuurien rajoja ylittävän teatteriprojektin voi toteuttaa. Se toimii ikään kuin muistilistana, mitä kaikkea on otettava huomioon projektin eri vaiheissa. Liitteistä löytyy tähän projektiin laadittuja ja siinä käytettyjä dokumenttipohjia, joita voi käyttää mallina. Luvusta viisi löytyy myös esimerkkilanteita projektin varjopuolista, jotka tulee ottaa huomioon tällaisia projekteja toteutettaessa. Se kokoaa myös yhteen, miten tätä projektia olisi voitu kehittää ja missä asioissa onnistuttiin.

Tietopohja koostuu dokumentti- ja tarinateatterin käsitteistä ja käytännöistä. Pedagoginen ajattelu on vahvasti mukana projektin produktiivisessa vaiheessa. Kurssimuotoisessa koulutuksellisessa osuudessa käytettiin ryhmänohjaamisen pedagogisia taitoja, joita teatteri-ilmaisun ohjaajaopinnot ovat tarjonneet. Tavoitteena oli kehittää harrastajien näyttelijäntyöllisiä valmiuksia, jotka perustuvat kokonaisvaltaiseen näyttelijäntyöhön puheilmaisun sijaan.

Tärkein syy kirjoittaa opinnäytetyö tästä aiheesta on se, ettei samanlaisia toimintakerromuksia alaltamme löytynyt. Materiaali löytyy siitä, miten valmiita esityksiä on viety ulkomaille, mutta ei teoksia, miten produktio viedään siellä tehtäväksi. Opinnäytetyöni toimii tapausesimerkkinä tällaisen projektin toteuttamisesta.

Tämä opinnäytetyö kuvaa Projektin Atmosfäärin nelivaiheista prosessia alkuideasta produktiiviseen toteutukseen. Luvussa 2. puidaan dokumenttiteatterin teoriaa ja sen käsitteitä suhteessa projektiin. Luvussa 3. avataan projektin kolme ensimmäistä vaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa kuvataan projektin alkuvalmistelut Suomessa. Toinen vaihe keskittyy dokumentaarisen materiaalin keräysmatkaan vuonna 2016 kertoen sen organisoinnista ja toteutuksesta. Kolmannessa vaiheessa avataan käsikirjoitusprosessia ja toteutuksen tuotannollisia vaiheita Suomessa. Viimeinen eli neljäs vaihe on projektin koulutuksellisen ja taiteellisen osuuden kuvaus, josta kerrotaan luvussa 4. Luvussa 5. projektia tarkastellaan sen kehittämisenäkökulmien kautta ja lopuksi kootaan yhteen, miten projekti saavutti tavoitteensa ja missä onnistuttiin.

2 DOKUMENTTI- JA TARINATEATTERIN TYÖTAVAT OSANA PROJEKTIA

2.1 Dokumenttiteatteri projektin suunnittelun tukena

”Dokumentaarinen teatteri on noussut 2000-luvulla vahvaksi kansalaisvaikuttamisen muodoksi ympäri maailmaa” (Junttila 2012, 30).

Tässä luvussa esittelen dokumenttiteatterin ominaispiirteitä, jotka tukivat dokumenttimateriaalin keräysmatkan suunnittelutyötä. Lisäksi avaan käyttämiämme dokumenttiteatterin työtapoja. Dokumenttiteatterin keinot valikoituivat osaksi projektia, sillä sen keinoin voi luoda tosiasioiden pohjalta luotua näyttämötaidetta, joka voi sisältää kuvitteellista ainesta (Siljander 2018, 7). Sen ongelmaksi on toisinaan koettu, ettei katsoja aina kykene selkeästi erottamaan faktaa ja fiktiota toisistaan. Tämän projektin kohdalla tämä loi esitykselle enemmänkin lisäarvoa ja antoi mahdollisuuden käsitellä materiaalia linkittäen niitä toisiinsa. Näin ollen taiteellinen dokumenttiteatteri oli muodoltaan sopiva projektille, koska sen lopputuotoksella haluttiin saattaa nähtäväksi mahdollisimman suuri otanta kerätystä materiaalista. Tämä antoi myös vapautta tulkita ja yhdistellä tarinoita eri hahmoihin linkittyviksi. Kun saa vain olla – näytelmässä tavallisten ihmisten tarinat nousivat taiteen keinoin arjen yläpuolelle, vaikka se sisällöltään perustuikin asuinyhteisön arkeen. Projektille oli tärkeää tuoda suomalaisen elämä Espanjassa arkisella mutta koomisella tavalla esiin. Ulkosuomalaisten määrä alueella on todella suuri ja Aurinkorannikolle on muodostunut niin sanottu kulttuuri kulttuurin keskelle ja tästä syystä projektissa dokumenttiteatteria käytettiin yhteisötaiteen kontekstissa.

Taiteilijan ja yhteisön kohtaaminen muodostaa yhteisötaiteen ytimen. Yhteisötaiteen luonteeseen kuuluu kiinnostus sosiaalista ympäristöä ja kanssakäymistä kohtaan. Lähtökohtana on yhteisö, jonka ehdoilla taidetta tehdään sen jäsenten kanssa ja heitä varten. Yhteisötaiteessa keskeistä on yhteisön osallistuminen toiminnan suunnitteluun, esittämiseen ja toteutukseen, eikä kyseessä ole taiteilijan esitys yleisölle. Taiteen tekijät ja yleisö eivät ole erillisiä, vaan muodostavat yhdessä taiteen tekijän ja sen vastaanottajan. (Yhteisötaideverkkomateriaali 2008.)

Taiteellisessa dokumenttiteatterissa keskiössä on teos ja sen abstrakti taso. Tällöin voidaan väittää, että esityksen abstrakti taso tai aiheesta nouseva muoto on tarkkaa todellisuuden kopiointia tärkeämpää. Teos on tuolloin tekijäryhmän persoonallinen ja

perusteltu tulkinta jostakin todellisuuden osasta. Vaikka dokumenttimateriaaliin pohjautuvan esityksen materiaali on lähtöisin todellisuudesta, tärkeää on, että sen dramaturgia on muodoltaan harkittu ja viimeistelty kokonaisuus. (Junttila 2012, 255.)

2.2 Tavoitteellinen tarinatyöpajojen ja haastatteluiden suunnittelu

Tässä luvussa avataan tarinatyöpajojen ja haastatteluiden suunnittelua ja toteutusta. Tarinatyöpajoja toteutettiin 28.3.2016–4.4.2016 eri seurojen kanssa, kuten Asociación Finlandesa Suomalainen, Benalmadenan Suomalaiset Ry:n kirjallisuuspiirin, Aurinkorannikon suomalaisen seurakunnan Lumipartion ja Aurinkorannikon suomalaisen koulun 6. luokkalaisten kanssa. Tämän lisäksi haastattelimme useita eri aloilla työskenteleviä ihmisiä.

Ensimmäiseksi täytyi pohtia, millaisia tarinallisuuteen pohjaavia teatterin keinoja kannattaa käyttää, jotta saataisiin mahdollisimman monipuolista, tavoitteellista sekä yllättävää dokumentaatiota. Tärkeintä oli tehtävien kysymyksenasettelu ja sisällön kohdentamisen pohdinta sekä valikoitujen harjoitteiden kokeileminen käytännössä. Projektin ja näytelmäkäsikirjoituksen kannalta kannatti käyttää avointa menetelmää. Tällöin materiaalin keräämisessä ei fokusoida vain yhteen aihealueeseen tai ilmiöön vaan annetaan materiaalin määrittää lopputulos. Materiaalin keräysmatka toteutettiin niin sanotulla haavi auki -menetelmällä, jossa valmiista suunnitelmista uskallettiin poiketa tilaisuuden tullen. Tällä tavoin tilanteista sai irti paljon sellaista materiaalia, jota ei suunniteltujen harjoitteiden kautta olisi välttämättä noussut esiin. Näin ollen tärkeintä tarinatyöpajoissa oli saadun materiaalin lisäksi ihmisten ja eri yhteisöjen kohtaaminen. Haastattelut noudattivat keskustelevaa muotoa, ja haastateltavan kertomukset johdattelivat kysymysten asettelua. Haastateltavien kanssa hyödynnettiin myös myöhemmin avattavaa ”minun tarinani” kysymyksenasettelua. Kaikkien haastateltujen sekä tarinatyöpajoihin osallistuneiden kesken käytettiin kirjallista vertailulappua. Vertailulapussa osallistujat kuvailivat eri kategorioihin jaoteltuina Suomea ja Espanjaa yhdellä sanalla. Kategorioita oli muun muassa ihmiset, maisema, ruoka, ilmapiiri, elämän rytmi, vapaa-aika, luonto, eläimet ja sää.

Työpajojen suunnittelussa keskityimme muovaamaan työpajat niihin osallistuvien kohderyhmien toimintakontekstin ja ikäryhmän mukaan. Kirjallisuuspiireissä pääpaino oli impulsiivisessa kirjoittamisessa. Tehtäviä laadittaessa aiheen asettelu nousi keskiöön. Miten otsikoida tehtävä niin, että se toimii välittömänä inspiroijana? Koulussa ja parti-

ossa työpajojen sisällöt painottuivat toiminnallisuuteen. Koulussa käytimme toiminnallisten harjoitteiden lisäksi kirjoittamisen työkaluja, mutta partiossa toiminnan keskiössä oli sanallinen ilmaisu ja kuvallinen työskentely.

Kirjallisuuspöytäkirjoissa toteutetuissa työpajoissa tuotettavaan materiaaliin tavoiteltiin vastauksia kysymyksiin: miksi olet muuttanut, mitä ikävöit ja kumpi on kotimaasi. Käsikirjoituksen kannalta oleellisia olivat tehtävät, joissa osallistujat kertoivat arjen sattumuksista sekä kammoksista kulttuurin ja ihmisten välillä. Onnellisuuden kokemus oli myös yksi pääteemoistamme. Onnellisuuden kokemus nousikin materiaaleista suurimmaksi syyksi elämään Espanjassa Suomen sijaan.

Lasten kanssa keskityimme toiminnalliseen tarinateatteriin, koska kyseessä oli ryhmä jossa oli mukana todella pieniä lapsia. Totuuteen pohjaavan improvisaation kautta myös pienimpien lasten elämäntarinat avautuivat. Prosessidraamaa käytettiin apuna lasten kanssa työskenneltäessä muun muassa luomalla kuvitteellisen lapsen peruspäivän kuvaus elämästä Espanjassa. Lopulta tarina tuotiin kohtauksiksi lavalle minä olen puu -harjoitteen avulla. ”Minä olen puu” on kehollinen pienryhmäharjoitus, jossa luodaan nopeasti tarinaa lavalle tekemällä keholla kuvia, ihmisiä, paikkoja tai esineitä. Sen tavoitteena on rohkaista keholliseen ilmaisuun tarinankerronnan kontekstissa. Ryhmä luo yhdessä kuvan, joka on maisema, tilanne tms. Kuvaan mennään yksitellen. Ensimmäinen sanoo ”minä olen _____”, määrittäen mikä hän on ja jähmettyy tähän asentoon. Seuraavat linkittävät itsensä kuvaan, jokainen itsensä määrittellen. Lopputuloksena on kuva, joka ilmentää esimerkiksi tässä yhteydessä, jotakin tarinan osaa. (Metropolia 2017.) Kuvat voivat myös alkaa valmistuttuaan elämään ja tällä tavoin käynnistää improvisoidun kohtauksen. Harjoite on hyvä ryhmän sisäisten impulssien kuuntelemisen kehittämiseen.

Koululaisten kanssa tarinatyöpaja jakautui kahteen osaan, toiminnalliseen ja kirjalliseen. Esimerkkinä toiminnallisista harjoitteista ryhmän kanssa todella toimivaksi muodostui patsasharjoite. Patsas -harjoitteessa tehdään erikokoisilla kokoonpanoilla ohjaajan käskemiä patsaita tai kuvioita. Patsaat pyritään muodostamaan puhumatta ja toisiinsa ohjeistamatta, impulsiivisesti. Tärkeää on täydentää muiden ideoita ja katsoa, mitä tilanne tarvitsee. Ei välttämättä tarvitse tajuta, mitä kaikki tarkalleen tarkoittavat, mutta näyttelijän tosissaan tekeminen ja intentio tehdä yhdessä ovat harjoitteen keskiössä. Patsaat voivat olla mitä vain, tilanteeseen sopivia aiheita kukkaruukusta kuulentoon. Patsaita voi vaikeuttaa asteittain ja lopulta perusneliöistä voi tulla vaikka lohikäärmeitä taistelussa tms. (Wikidot 2018.) Myös patsaat voi herättää eloon ja aloittaa tällä impro-

visaatiokohtauksiin perustuvia harjoitteita. Aiheiksi näihin annoimme muun muassa seuraavia Suomi, loma Suomessa ja perjantai koulun jälkeen Espanjassa. Tässä työpajassa tavoitteena oli saada lasten mielikuvien lavallistamisen kautta selville, millaisina he näkevät maiden väliset kulttuurierot. Tämä onnistui stereotypioihin pohjaavien harjoitteiden kautta.

Koululaisten tehtävänä oli kirjoittaa teksti otsikolla "minun tarinani". Siinä piti kertoa seuraavia asioita:

- kuka olet, mistä tulet
- oletko asunut täällä aina
- vapaa aika - harrastukset
- ystäväsi & perheesi
- parhaat asiat, tyhmät asiat
- mitä teet lomalla
- mitä on ikävä Suomesta
- mikä on parasta Espanjassa.

3 PROJEKTI ATMOSFÄÄRIN VALMISTELEVAT OSUUDET

Tässä osiossa avataan vaiheittain Projekti Atmosfäärin kolmivaiheinen toteutus ideasta produktiivisen toteutuksen kuvaukseen saakka. Produktiivista vaihetta tarkastellaan luvussa neljä. Projektin idea syntyi jo keväällä 2012 suorittaessani restonomitutkintoon liittyvää työharjoittelua alueella. Suomenkielistä ja suomalaisten tekemää teatteria ei silloin alueella ollut tarjolla. Syksyllä 2014 pääsin opiskelemaan Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemiaan teatteri-ilmaisun ohjaajaksi, ja tätä kautta idea muuttui toteutettavaksi projektiksi työryhmän kasaamisen myötä.

3.1 Esivalmistelut

Esivalmistelut alkoivat idean kehittelystä projektisuunnitelman muotoon, jossa koko projektin monivaiheinen toteutus aikataulutettiin ja budjetoitiin. Suunnitteluvaiheessa tärkeää oli hahmottaa kokonaisuus ja kartoittaa projektille yhteistyökumppaneita, joiden kanssa projekti on mahdollista saattaa seuraavaan vaiheeseen. Projektisuunnitelma laadittiin pohjadokumentiksi, jota hyödynnettiin apurahahakemuksia laadittaessa. Siihen sisältyi:

1. Projektin perustiedot (mitä, missä, milloin), toteuttajat ja kartoituksen pääyhteistyökumppaneista
2. Toteuttamissuunnitelma: projektin kuvaus ja sen tavoitteet, resurssit ja projektin produktiivisen lopputuotteen kuvaus
3. Toteuttavan organisaation kuvaus sekä mahdolliset yhteistyötahot jaoteltuina tarkoitusten mukaisesti: myynti- ja markkinointi, teatteri- ja kulttuurijärjestöt, seurakunnat Suomessa ja Espanjassa sekä viralliset laitokset, kuten kirkko ja koulut
4. Projektin työvaiheet ja aikataulu
5. Kustannusarvio
6. Tiedottamissuunnitelma
7. Riskianalyysi projektin toteutumisen estymiselle

Projektisuunnitelman laatiminen vei noin kuukauden selvitystöineen, mutta se toimi todella hyvänä koontina apurahahakemuksia varten. Sitä ja sen osia pystyi käyttämään

suoraan apurahahakemuksiin. Tämä oli projektin kannalta tärkein ja haastavin vaihe päällekkäisten töiden vuoksi. Samaan aikaan, kun apurahahakemusten lähettely oli aktiivisimmillaan, kokosimme kohdennettuja yhteistyötarjouksia (Liite 1) tarinatyöpajoja varten. Yhteistyötarjouksia lähetettiin sähköpostitse. Sähköpostit sisälsivät saatekirjeen (Liite 2) sekä liitteiksi liitetty vastaanottavalle taholle kohdennettu tarjous sekä työryhmän ansioluettelot.

Kun yhteistyötarjouksiin vastattiin, seurasi keskustelu tarinatyöpajojen toteutusmuodosta ja tarkoitukseen sopivasta kohderyhmästä sekä sen byrokraattisten lupa-asioiden kartoittamisesta. Projektiin mukaan saatujen seurojen kanssa tarinatyöpajat toteutettiin heidän kirjallisuuspiiriensä kanssa. Helpottaaksemme vastaanottavien tahojen viestintää jäsenille laadimme myös eteenpäin jaettavan kutsun (Liite 3), jota he pystyivät käyttämään sisäisessä viestinnässään. Aikuisten työpajoissa lupa-asiat selvitettiin toteutuksen aloituksen yhteydessä sopimuksella (Liite 4). Paikallisen suomalaisen koulun ja seurakunnan partion kanssa lupa-asiat täytyi hoitaa ennakkoon, koska suostumus tarinatyöpajojen materiaalien käytöstä täytyi saada huoltajilta (Liite 5). Lisäksi sovimme ennakkoon haastatteluja yksittäisille henkilöille, mutta toteutimme niitä myös spontaanisti alueella tapaamiemme henkilöiden kanssa. Laadimme tätä varten myös sopimuksen haastattelumateriaalien käyttöoikeudesta (Liite 6). Linjasimme, että ilman suostumusta ei tarinatyöpajoihin osallistuta tai haastatteluja ei toteuteta, koska se tekee niistä saadun materiaalin hyödyttömäksi projektin pyrkimyksen kannalta. Lasten ja nuorten kanssa toimimme toisin. Annoimme huoltajille sopimuksessa kolme vaihtoehtoa:

1. Huollettava saa osallistua tarinatyöpajaan, ja hänen tuottamaansa materiaalia saa käyttää projektin jatkovaiheessa.
2. Huollettava saa osallistua tarinatyöpajaan, mutta hänen tuottamaansa materiaalia ei saa käyttää jatkovaiheessa.
3. Huollettava ei saa osallistua tarinatyöpajaan.

Tarinatyöpaja koulussa järjestettiin kuudesluokkalaisten kanssa kahden tunnin kokonaisuutena osana heidän äidinkielen opetusta. Vaikka äidinkielen tunti antoi oikean foorumin projektin tarinalliseen tarkoitukseen viitaten, oli toteutus lasten ja nuorten kanssa toiminnallisempi verrattuna kirjalliseen ja keskustelevaan toimintamuotoon.

3.2 Dokumenttimateriaalin keräys ja tarinatyöpajat

Tämän projektin dokumenttimateriaalin keräysmatka toteutettiin keväällä 2016 Suomi-Seura Ry:ltä saadulla apurahalla. Apurahalla katettiin kolmen henkilön matkustus- ja majoituskustannukset. Mukana matkalla oli käsikirjoittaja Petri Tuominen ja projektin silloinen apuohjaaja ja tuotannon avustaja Tiia Sorjonen. Apurahahakemuksemme oli arvioitu liian alhaiseksi kustannuksiin verrattuna, joten sijoitimme matkaan myös omaa rahaa.

Perusmatkajärjestelyiden lisäksi oli hoidettava matkan organisointi ja aikatauluttaminen toteutettavien tarinatyöpajojen ja haastatteluiden suhteen. Kohteessa meillä ei ollut käytettävissä omaa autoa, vaan kuljimme paikasta toiseen jalkaisin tai julkisilla kulkuvälineillä, joten siirtymiin kuluva aika tuli mieltä todella tarkkaan sekä selvittää kohteiden sijainnit etukäteen. Näistä koottiin ennen matkaa kalenteri, joka sisälsi muun muassa osoitteet ja reittisuunnitelmat.

Työpajoja toteutettiin eri seurojen parissa, kuten Asociación Finlandesa Suomelan, Benlmadenan Suomalaiset Ry:n kirjallisuuspiireissä, Aurinkorannikon suomalaisen seurakunnan Lumipartiossa ja Aurinkorannikon suomalaisen koulun kuudesluokkalaisten kanssa. Tämän lisäksi haastattelimme useita eri aloilla työskenteleviä ihmisiä. Työpajojen tarkemmat sisällöt voi katsoa liitteistä (Liitteet 7-9). Tarinatyöpajojen suunnittelusta voi lukea tarkemmin tämän opinnäytetyön luvusta 2.

3.3 Materiaalin työstäminen ja käsikirjoituksen muoto sekä seuraavan vaiheen aikatauluttaminen ja tuotannon suunnittelu

Ensimmäinen työvaihe materiaalin kanssa oli sen siirtäminen sähköiseen muotoon ja koonti yhteen pilvipalveluun. Tämä vaati jokaisen kirjallisen materiaalin skannaamisen (sopimukset ja lehtileikkeet mukaan lukien) sekä kaikkien ääni- ja videotallenteiden lataamisen palveluihin.

Kun kaikki dokumentaatio oli saatettu sähköiseen muotoon, täytyi keskustella käsikirjoittajan kanssa sen käsittelystä. Keskustelussa keskiöön nousi, kuinka saisimme niin monimuotoisen ja eri tahoilta kerätyn materiaalin yhteneväiseksi näytelmäkäsikirjoitukseksi. Tässä kohtaa keskusteluun nousi eräs espanjalainen televisiosarja, joka tapahtuu kerrostaloyhteisössä. Tästä jalostui idea sijoittaa näytelmä kuvitteellisen asuinyh-

teisön sisäpihalle. Tämä muoto helpotti erilaisten tarinan palasien yhdistämistä sekä teki yhteisöstä tarinan päähenkilön. Valinta tuki projektin alkuperäistä yhteisöllistä tavoitetta. Käsikirjoitus sai lisää mahdollisuuksia nostaa esiin yksittäisiä tarinoita sekä yhteisiä materiaaleissa toistuvia kokemuksia. Tarinatyöpajoissa tavatuista henkilöistä nousi esikuvia tiettyihin roolihahmoihin. Muodon rajaus myös vaikutti käsikirjoittajan tapaan käsitellä materiaalia. Hänen tehtäväkseen jäi käsikirjoitukselle oleellisen ääni- ja videomateriaalien litterointi ja kirjallisen materiaalin poiminnat.

Tässä kohtaa projektin kokoonpanossa tapahtui muutos, ja produktiiviseen toteutusvaiheeseen siirryttäessä apuohjaaja muuttui audiovisuaalisesta toteutuksesta vastaavaksi henkilöksi. Näin pitkä ja monelle vuodelle ajoittuva projekti mahdollistaa työryhmän kokoonpanon muuttumisen. Tämän projektin kohdalla muutokset johtuivat ulkoisille muutoista, mutta näin voi tapahtua monestakin syystä. Tässä vaiheessa projektiin mukaan astui Milja Nordström, jonka tehtävänä oli toimia produktiivisessa vaiheessa apuohjaajana, lavastajana sekä äänien ja valojen järjestäjänä. Sen lisäksi teimme seuraavan vaiheen valmistelut yhdessä.

Seuraavan vaiheen valmistelut vaativat paluuta kirjallisten dokumenttien luontiin. Projektin tässä vaiheessa täytyi löytää projektille produktiivisen vaiheen toteutuspaikka. Jo aiemmin projektissa mukana olleita tahoja lähestyttiin sekä kartoitettiin muita mahdollisuuksia harjoitus- ja esitystilojen saamiseen. Täytyi tehdä kartoitus ja sitä kautta listaus mahdollisista produktion vastaanottavista tahoista. Tätä varten laadittiin produktion ja sen koulutukselliseen sekä taiteelliseen toteutukseen liittyvä selonteko (Liite 11) alustavine harjoitusaikatauluineen, ja viesteihin liitettiin mukaan myös tekijöiden ansioluettelot. Koska projektia ja sen sisältöä ei voinut ilmaista muutamalla lauseella, tärkeintä tässä kohtaa oli laatia myyvä saate (Liite 10) tekstikenttään ja laittaa kokoavampi info ja tekijöiden ammattitaidon kuvaukset liitteiksi. Tällä tavoin varmistetaan viestin parempi saavutettavuus vastaanottajan kannalta. Vastaanottaja lukee sähköpostin tekstin ja, mikäli se on liian pitkä, ei sitä lueta loppuun. Seuraavassa luvussa kerrotaan tarkemmin tämän vaiheen vaikutuksista ja projektin jatkoa ajatellen sekä avataan projektin 4-vaihe.

4 NÄYTELMÄPRODUKTIO – KUN SAA VAIN OLLA SYKSY 2017

Tässä luvussa käsitellään Projekti Atmosfäärin viimeistä produktiivista vaihetta neljään osaan jaoteltuna. Produktiotuotannon osat koostuivat ennakkovalmisteluista Suomessa, näyttelijäntyyön kurssista, harjoituskaudesta ja esitysjaksosta markkinointieineen.

4.1 Ennakkotyöt

Valmistelut Suomessa kattoivat matkajärjestelyjen, kuten lentojen ja asunnon hankkimisen lisäksi esitys- ja harjoituspaikan etsimisen. Tämä vaati useamman kuukauden yhteistyökumppaneiden kartoitusta ja yhteistyötarjojen lähettämistä potentiaaliin paikkoihin. Yhteistyötarjoukseen käytetty pohja löytyy liitteistä (Liite 11). Monesta paikasta tarjottiin esitystilaa, mutta harjoitustilan löytäminen oli todella vaikeaa, ja lähtökohtaisesti etsinnässä oli paikka, jossa järjestyisivät molemmat. Lopulta Restaurante La Alegriasta soitti ravintolan omistaja, joka tarttui tarjoukseen ja yhteistyösopimus tehtiin puhelimitse.

Yhteistyösopimuksen jälkeen alkoi tiiviillä tahdilla valmistelujen seuraava vaihe, joissa keskityttiin näyttelijöiden rekrytoimiseen ja tuotannon aikatauluttamiseen. Koska kyseessä oli ravintolatila, oli aikataulujen luominen ja sovittaminen haastavaa. Aikatauluksessa tuli ottaa huomioon ravintolan viikko-ohjelmat (esim. päivittäinen karaoke, bingo, tietovisa, darts -kilpailut), ravintolan omat sekä tilaustapahtumat ja Formulot, joita ravintolassa aktiivisesti seurataan. Aikataulu luonnollisesti eli myös tuotannon aikana, mikä vaati alituista uudelleen organisoimista.

Kun perusasiat oli saatu sovittua, oli aika rekrytoida näyttelijät. Koska aikataulu oli suhteellisen tiukka produktiiviseen toteutukseen suhteutettuna, oli rekrytointi suoritettava Suomesta käsin. Casting -tilaisuudelle ei paikan päällä jäänyt aikaa, mikä olisi jälkikäteen ajateltuna ollut viisasta ottaa huomioon. Tästä aiheesta lisää luvussa 5. Keinot näyttelijöiden rekrytoimiselle olivat tässä aikataulussa rajalliset ja painottuivat oikeastaan sosiaalisen median ja puskaradion varaan. Projekti Atmosfäärille luotiin Facebook-sivu, jota kirjoittajan tuttavat jakoivat eteenpäin. Projektin vetäjän oma aktiivisuus on silti tärkeintä. Liityin yksityishenkilönä myös useisiin minulle suositeltuihin Facebook-

ryhmiin, joita alueen ihmiset käyttävät ja seuraavat. Näistä esimerkkinä ”Costalla mitä tahansa, koska tahansa”, ”Puskaradio Fuengirola” sekä ”Fugen ystävät epävirallinen seura”. Kun löytyy yksi sivusto, löytyy heti useampia. Ja tämän perusteella voikin todeta, ettei valmiita kontakteja tarvita vaan ne voi myös itse etsiä. Näyttelijöiden rekrytoimiseksi laadittiin kirjelmä (Liite 12), jota julkaisin näillä sivustoilla. Tämän lisäksi rekrytointikirje lähetettiin vuonna 2016 tarinankeräyksessä mukana olleille tahoille jaettaviksi. Poikkeuksena tähän oli mukana ollut suomalainen koulu ja seurakunnan partio. Rajaus johtui maan tiukasta lasten kuljetuksiin liittyvästä lainsäädännöstä ja toteutuspaikan luomista esteistä.

Myös ravintola mainosti asiaa fyysisellä ilmoituksella. Pian yhteydenottoja ja kyselyitä alkoi tulla, ja parissa viikossa alkuperäinen työryhmä oli kasassa. Kiinnostuneita olisi ollut enemmänkin, mutta osallistujat otettiin mukaan ilmoittautumisjärjestyksessä. Sähköisten yhteydenottojen jälkeen soitin jokaiselle näyttelijälle luodakseni henkilökohtaisemman suhteen jo ennen ensimmäistä tapaamista. Puheluissa myös vaadittiin todellista sitoutumista produktioon ja aikataulun läpikäyntiä sekä varmistusta sen hyväksynnästä. Luvusta 5 voi lukea, mitä tässä vaiheessa olisi myös täytynyt nostaa esille.

4.2 Kurssiosuus

Starttitapaamisen tarkoitus oli tutustua päällisin puolin produktiivisen työryhmän kesken ja avata tulevan kurssin ja produktion sisältöä. Kurssilla oli kaksisuuntainen tavoite. Pedagogisesti tavoitteena oli parantaa harrastajien näyttelijäntyöllisiä valmiuksia ja siihen liittyen painottaa vuorovaikutusta ja toiminnallisuutta puheilmaisuuden tukena. Taiteellinen tavoite pyrki tuottamaan laadukkaan esityspankution. Kurssin aikana muodostimme myös yhteistä ohjauskieltä, jota tulevan harjoituskauden aikana käytettiin. Kurssi kesti 2 viikkoa pitäen sisällään kahden tunnin starttitapaamisen lisäksi harjoituksia yhteensä 18 tuntia (6 kertaa, 3 tuntia).

Tekstin käyttöön pohjautuvissa harjoitteissa painotettiin vuorovaikutuksen suuntaa, alatekstin tulkintaa sekä ennen kaikkea kuuntelun tärkeyttä ja vastaanottelijän tarjouksiin tarttumista. Ryhmässä tähän hyvin toiminut esimerkki harjoitteesta pohjaa vahvasti improvisaation perustekniikkaan. Esimerkki käytetystä lahjan antamisharjoitteesta: näyttelijä A antaa B:lle lahjan ja antaessaan määrittää lahjan fyysisen muodon (koon, painon jne.) ja antaessaan sanoo vain ”Tässä sinulle tämä”. Näyttelijä B ottaa lahjan vastaan havainnoimalla saadun informaation mukaan ja sanoo ”kiitos, olen aina halun-

nut _____” ja määrittää sanallisesti saadun lahjan. Seuraavaksi A puolestaan määrittää sanallisesti, miksi on halunnut antaa sen ja samalla määrittelee hahmojen suhteen suoraan mainitsematta sitä eli vihjaa siihen käytöksellään. Tämän jälkeen B kiittää lahjasta sanallisesti määrittäen suhteen käyttäen fraasia ”kiitos sinulle _____”. A hyväksyy sanallistetun suhteen ja vie tilanteen päätökseen ehdottamalla suhteen määritelmään sopivaa tekemistä sanoen ”Hyvä kun tykkäsit, lähdetäänkö juhlimaan _____?”, johon B:n on suostuttava todeten ”mennään vaan!”.

Harjoite toimi kaikessa yksinkertaisuudessaan todella hyvin, koska harrastajista paistoi pakonomainen yritys olla hauskoja. Näyttelijöihin tutustumisen jälkeen kurssin pääteemaksi nousi vaikuttaminen vastaanäyttelijästä ja tilanteen lukutaito. Samankaltaisten harjoitteiden käyttäminen ja toistaminen alkoi hiljalleen riisua itsensä korostamisen tarvetta ja sai näyttelijät oivaltamaan sanattoman viestinnän ja alatekstin tärkeyttä vuorovaikutuksen intensiteetille. Osallistujien omista agendoista alkoi tulla enemmän yhteiseen tavoitteeseen tähtääviä. Kurssin merkitys itse näytelmäharjoituksille oli tästä syystä todella suuri, sillä silloin itse harjoituksissa aikaa ei kulunut enää niin paljon perusasioihin keskittymiseen ja läsnäolo tilanteissa oli aidompaa, kuin kurssin alkuvaiheessa.

Toinen tavoite kurssimuotoiselle aloitukselle oli osallistujien ryhmäyttäminen tekemisen lomassa. Ohjaajan näkökulmasta pyrkimyksenä oli harrastajien taitojen kartoittaminen, jolla tuettiin roolitusvalintoja. Kurssille suunniteltiin ennen matkaa kehys ja sen pääosiot. Tarkempi sisällöllinen suunnittelu jätettiin tarkoituksella paikan päällä tehtäväksi, sillä projektiin osallistuvien harrastajien taitotaso ei ollut ennakkoon tiedossa. Tämä osoittautui oikeaksi päätökseksi, sillä näyttelijät olivat hyvin eritasoisia.

Kurssin ensimmäinen osa koostui starttitapaamisesta ja irroittelu impro -päivästä. Tuolle päivälle valikoitui vaikeusasteeltaan ja tyyllilajeiltaan erilaisia improvisaatioharjoitteita. Harjoitteissa keskityttiin puhe- ja liikeilmaisun eri tyyliin. Näiden avulla analysoitiin seuraavien päivien aihekokonaisuuksia.

Tämän jälkeen keskityttiin dialogisuuteen pohjaaviin harjoitteisiin. Seuraavaksi oli aika siirtää fokus vuorovaikutuksellisesta puheesta kehoon. Tässä vaiheessa annoin ohjauksellista vastuuta enemmän työparini Milja Nordströmin suuntaan. Hänellä on enemmän kokemusta muun muassa kehon moottoreiden ohjaamisesta. Tämä oli tärkeä vaihe, sillä ryhmästä huomasi selkeästi, että kehoon pohjaavasta työskentelystä ei ollut kenelläkään harrastajista aiempaa kokemusta. Harrastajat olivat jo iäkkäämpiä, mutta

oli antoisaa huomata, kuinka kehollinen ilmaisu vapautti heitä huomaamaan omat fyysiset kykynsä oletuksiaan laajemmiksi. Harrastajat oivalsivat, että hahmon voi rakentaa myös tätä kautta. Näytelmäharjoituksissa tätä hyödynnettiin kehollisen jännitteen ilmaisussa, jolla hahmojen välisiä suhteita tuotiin esiin. Tämä tuki farssille ominaisen alatekstin tulkintaa, jossa keho viestitti puhujan valehtelevan tai jättävän jotain kertomatta. Tätä käytettiin näytelmässä paljon.

Kehoon pohjaavan harjoittelun jälkeen ohjauksen keskiössä oli fyysinen rytmi hahmon tunnetilojen ilmaisussa. Seuraavaan aihekokonaisuuteen siirryttiin kotitehtävän kautta. Kotitehtävänä näyttelijöille annettiin ohjeeksi varjostaa ihmistä kadulla tai jossain julkisessa tilassa. Heidän tuli kiinnittää huomiota kaikkeen, mitä ihmisestä voi fyysisesti lukea ja mitä mielikuvia kohteesta herää. Miten kohde kävelee, mikä on hänen moottorinsa, missä on kehon painopiste (etu- tai takakumara, lantio tms.). Miten kädet ja jalat liikkuvat, millainen on hänen fyysinen temponsa (hidas, nopea, nytkähtelevä, liukuva jne.). Millaisia muutoksia fysiikassa tapahtuu esteen kohdalla. Muuttuuko rytmi (sulautuuko hän tilanteeseen ja suhahtaa vain ohi, muuttuuko kehon jännite jotenkin jne.). Tämän lisäksi tuli huomioida kohteen katseiden suuntia. Miten hän ottaa kontaktia ympäristöön tai muihin aisti-impulsseihin vai ottaako ylipäättään? Yleisvaikutelman analysointi oli myös tärkeää. Tässä kohdin tarkasteltiin kohteesta välittyvää luonnehdintaa adjektiivein (ylpeä, hermostunut, rauhallinen jne.) sekä reaktioita ja mahdollisia manee-reita. Näiden pohjalta näyttelijän tehtävänä oli muodostaa havaintoihin perustuva arvio kohteen henkilöllisyydestä ja perustiedoista. Kurssipäivinä teimme erilaisia harjoitteita, joiden tehtävänä oli omaksua havainnoitava henkilö ja luoda siitä itselleen hahmo. Tässä paneuduttiin paljolti sanattomaan ilmaisuun ja kohtaamisiin.

Luonnollisena jatkumona tästä oli havainnollistaa näyttelijöille, että pelkkä ajatus välittyy katsojalle. Vaikka kurssin pituuden vuoksi ei ollutkaan mahdollisuutta panostaa stanislavskilaiseen psykologiseen realismiin, ehdittiin muisto kehossa -harjoitteella hieman kokeilla tätä puolta näyttelijän työssä.

Muisto kehossa -harjoitteessa näyttelijä ohjataan tilassa kulkien palauttamaan mieleensä jokin muisto, jonka muistaa todella tarkasti. Vaihe vaiheelta muisto kirkastetaan mieleen ensin luoden muistojälki fyysisestä tilasta äänineen, hajuineen jne. sekä ketä paikalla oli tapahtuma hetkellä ja millainen suhde sinulla oli heihin. Tämän jälkeen mieleen palautetaan tapahtumat ennen kyseistä hetkeä. Hiljalleen siirrytään tarkastelemaan tunteita, joita tilanteessa koki ja pysähdytään miettimään näitä kohta kohdalta. Keinoja viedä harjoitetta eteenpäin ja syvemmälle ja syvemmälle on paljon, tärkeintä

kuitenkin on kirkastaa perustilanne muistoon. Kun muistot olivat löytäneet paikalleen, teimme harjoituksen toisille havainnollistavan osuuden. Tässä jokainen näyttelijä istuu vuorollaan tuoliin muiden eteen ja aloittaa saman muiston läpikäynnin ajatuksissaan, ilman puhetta muihin katsoen. Perussääntönä on käydä muisto mielessään läpi alusta loppuun niin tarkkaan kuin sen muistaa täyttämättä sitä millään muulla. Vain luontaiset impulssit ovat sallittuja.

Konstantin Stanislavski on kiistatta yksi viime vuosisadan merkittävimmistä teatteriteoreetikoista. Hänen näkökulmansa näyttelijäntyöhön perustuu suuressa määrin tunne-
muistiin. Tällöin näyttelijä käyttää henkilökohtaisia muistojaan ja niihin liittyviä tunnetiloja hahmon rakentamiseen. Stanislavskin teorioihin pohjautuu myös käsite psykologisesta realismista. Näyttelijäntyöllisesti tämä tarkoittaa pyrkimystä totuudenmukaisuuteen hahmojen rakentamisessa sekä esittämisessä. Tavoitteena näyttelijäntyössä on hyödyntää kehon luontaisia reaktioita. (Väyrynen 2010, 12.)

Muisto kehossa oli todella opettavainen harjoite näyttelijöille. Harjoitetta purettaessa jokainen sai mahdollisuuden kertoa muistostaan sanallisesti. Tämä koettiin tärkeäksi, sillä harjoite vapautti monilla tunneryöppyjä. Harjoitteen kautta näyttelijät oivalsivat harjoitteelle asetetun pyrkimyksen; vähempi riittää ja pelkkä ajatus näkyy yleisölle. Kurssin tehokkainta opetuksellista antia oli saada harrastajat ymmärtämään, että näyttelemineen on paljon muutakin kuin vuorosanojen toistamista. Heidän antamassaan palautteessa toistuikin usein kokemus siitä, että alueella monet näytelmät ovat pitkälti tekstiin ja puheeseen keskittyviä, niin sanottuja puhuva pää -tyylisiä esityksiä.

Kun ajatuksen ja kehon voimaa ilmaisussa oli saatu käsiteltyä, oli aika siirtyä tekstilliseen harjoitteluun. Vuorossa oli monologyöskentely, jota tarvittiin myös näytelmän sisällä. Tarkoituksena oli haastaa näyttelijöitä ottamaan ilmaisussa käyttöön kurssilla harjoiteltuja työkaluja. Monologiin käytettiin kaikille samaa tekstiä, joka oli otteita Benalmádenan kirjallisuus piirin antologia -teoksesta Heijastuksia:

”Odottelen sähkömiehen tuloa. Hänen pitäisi katsoa taloyhtiön pihavalojen kytkentä. Ne sammuvat tunnin välein öisin. Naapurin pahin riitapukari soittaa asiaa joka kerta minulle sen sijaan, että itse kävisi ne sytyttämässä, eli toisin sanoen nostamassa jonkin irronneen osan paikoilleen. Samalla hänen pitäisi vaihtaa johon, jotta sauna lämpiäisi.

Ehdin jo puhelimenkin rikkomaan, kun kokatessa koetin vastata ja se lensi kaarella lattiaan. Nyt se soittaa alinomaan jotain hälytysääntä, vaikkei siihen voi edes vastata. Tungin sen pyyhkeen sisään ja nakkasin kaappiin. Pirisköön siellä.

Koetin hoitaa asioita sitten koneella, sekin pimenee.

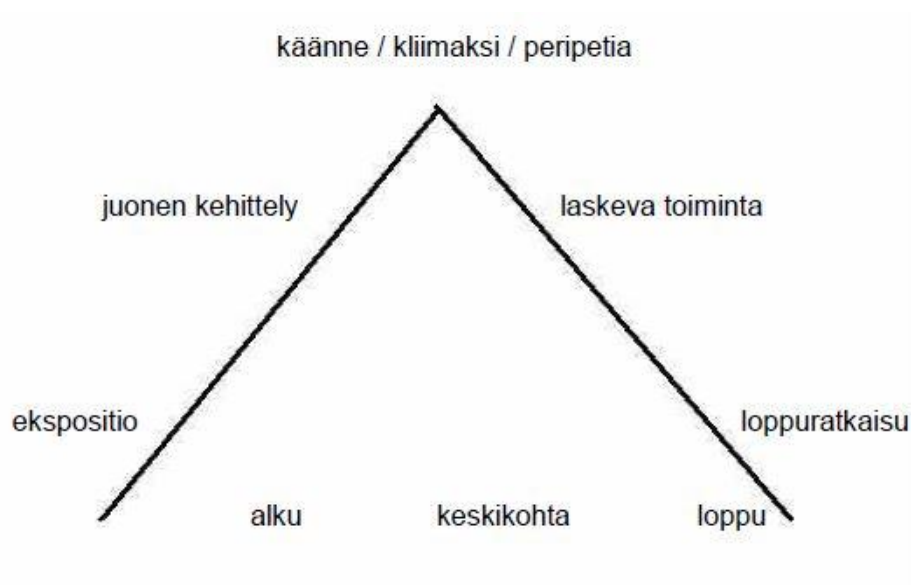
No onneksi tässä on vielä aikaa rauhoittua.

Korjaajan kanssa on sovittu, että hän tulee 10.30. On siis selvää, ettei hän tule ennen puoltapäivää. Onneksi en ole luvannut mitään tälle aamulle. (Ovikello soi)

Ei voi olla totta.” (Viljanen 2013.)

Teksti annettiin näyttelijöille etukäteen opeteltavaksi. Harjoituksen ohjeistuksena oli etsiä ravintolasta tai sen läheisyydestä paikka, joka jollain tavalla resonoi ajatukseen tekstistä ja tuntuu hahmolleen sopivalta. Tämän jälkeen heidän tuli analysoida tekstin puhujaa samalla tapaa kuin kurssin aiemmassa vaiheessa varjostettua henkilöä. Sen lisäksi heidän piti miettiä, mitä hahmolle on tapahtunut juuri ennen, kuin kyseistä tekstiä puhutaan. Kenelle tekstiä esitetään ja miksi puhujalla on tarve kertoa asiasta. Tämän jälkeen seurasi itsenäisen työskentelyn vaihe, jossa näyttelijät harjoittelivat tekstin valitsemaansa tilaan ja tilanteeseen. Tähän olisi pitänyt olla enemmän aikaa, mutta monologityöskentely kuitenkin selvästi auttoi näyttelijöitä keskittymisessä tekstipohjaiseen tekemiseen. Se myös valmisti heitä näytelmäharjoituksiin, jonka keskiössä oli tekstilähtöinen työskentely.

Viimeisellä kurssikerralla toistettiin harjoitteita, joita näyttelijät itse pyysivät. Grande finale – harjoituksen päätavoitteena olivat ryhmän yhteistyötaidot. Tehtävänä oli valmistaa 10 minuutin mittainen esitys, jonka aiheena oli pankkiryöstö. Vaatimuksena oli, että jokaisella osallistujalla on esityksessä rooli, joka jollain tavalla muuttaa tilannetta. Kokonaisuuden piti noudattaa Aristoteelista draaman kaarta ja sisältää ratkaiseva muutos.

Kuva 1 Aristoteelinen draaman kaari (Wikidot 2011.)

Esitystä toistettiin useaan otteeseen lyhentäen toteutusaikaa aina puolella päätyen lopulta 10 sekuntiin. Lyhennyksissä vaatimuksena oli kuitenkin säilyttää tarinan kaarelle oleellinen informaatio. Tehtävän pyrkimyksenä oli havainnollistaa, kuinka paljon tekstiä voidaan vähentää pitäen silti sanoma ymmärrettävänä sekä kuinka paljon asioita saadaan kerrotuksi nopeassakin rytmissä. Lopuksi purimme läpikäytyä kurssikokonaisuutta.

4.3 Näytelmäharjoitukset

Näytelmä kasattiin 9 viikkoa kestäneen harjoituskauden aikana. Harjoituksia oli 3–4 kertaa viikossa pääsääntöisesti 3 tuntia kerrallaan. Viimeinen harjoitusviikko huipentui kenraaliin ja ensi-iltaan. Harjoitukset olivat tekstilähtöiseen ohjaamiseen perustuvaa ja alkoivat lukuharjoituksilla. Harjoituskauden aikana tekstiä karsittiin ja muovattiin hahmojen suuhun sopivaksi. Harjoitukset aikataulutettiin kohtauksittain ja kokonaisuuksittain. Alkuvaiheessa näytelmää kasattiin palasittain, josta siirryttiin pidempiin kokonaisuuksiin ja lopulta puoliajalliseen jaotteluun. Alkuvaiheessa ohjauksen pääfokus oli suunnissa ja hahmojen välisissä suhteissa. Tekstin alettua olla enemmän muistissa, mukaan lisättiin lavatoimintoja.

Kokonaisuuden kannalta haastavinta oli harrastajien erivaiheiset kyvyt muistaa tekstiä. Tässä kohtaa oli lisättävä ohjaukseen asertiivisempi ote ja alkaa vaatia näyttelijöiltä enemmän. Tämä siksi, että muita edellä olevat eivät päässeet kunnolla eteenpäin muiden takellessa repliikkien kanssa. Lopulta olimme tilanteessa, jossa unohtelulle ei annettu enää sijaa vaan näyttelijöiden tuli jatkaa eteenpäin pysähtymättä niihin. Esityksen piti jatkua sillä, mitä muistaa ja tässä vaiheessa vastuu siirtyi enemmän ryhmän sisäiseksi. He joutuivat tukemaan toisiaan päästäkseen eteenpäin, menivät repliikit oikein tai eivät. Onneksi tämä tyyli otettiin mukaan jo harjoituskaudella, sillä osan kohdalla repliikit eivät löytäneet paikoilleen edes esityksissä. Tämä projekti oli hyvä opetus täydellisyyden tavoittelusta ja siitä luopumisesta. Sekä kyvystä tuoda ohjauksessa esiin paras siitä, mitä heikoimman lenkin kautta on saavutettavissa.

4.4 Esityskausi ja sen markkinointi

Esityskausi kesti kaksi viikkoa pitäen sisällään neljä ennakkoon loppuunmyytyä esitystä. Katsojapaikkoja lisättiin jokaiseen esitykseen ja siltikin ihmisiä jäi niin sanotusti ran-

nalle ruikuttamaan. Katsomopaikkoja oli esityksestä riippuen 75–96. Kokonaisuudessaan lipputulot olivat vajaa 3700 euroa, ja tulot jaettiin näyttelijöiden, ohjaajien sekä ravintolan kesken.

Kuva 2 Kun saa vain olla -esitysbanneri (Facebook 2017.)

Löytääkö Tyyne ukkooan? Löytyykö Picasso puskasta? Kuinka käy Jokken rikollisliigan tähtäimessä? Mitä kummaa nää lehdet kirjottaa?

Näihin kysymyksiin saatiin vastaus, kun Projekti Atmosfääri toi marras-joulukuun taitteessa 2017 näyttämölle farssin nimeltään Kun saa vain olla. Espanjan Aurinkorannikolla (Fuengirolassa) Restaurante La Alegrian ravintolasalista muovautui kuvitteellisen Suomalaisyhteisö Lintukodon sisäpiha, jossa pääsi seuraamaan, miten pienestä kujeesta tulee kansainvälinen väärinkäsitys ja miten monimutkaista on kriisien ratkominen, kun soppaa hämmentää liian monta kokkia. Myös se, kuka rakastuu kehen, missä luuraa Taisto, miten maanjäristys horjutti yhteisöä ja onko koko kummallista kattia edes olemassa, selvisi tässä noin 2 tunnin mittaisessa tarina- ja dokumenttiteatterin keinoin kootussa näytelmässä.

”Kun vaan saa olla” oli nelivaiheisen Projekti Atmosfäärin loppuhuipentuma. Se toi lavalle yhteen nivotut tarinat, joita projektin tiimoilta kerättiin tarinatyöpajoissa alueella keväällä 2016. Tarinatyöpajoja järjestettiin suomalaisyhteisöissä, suomalaisessa koulussa ja seurakunnan partiossa. Näistä voi lukea tarkemmin luvusta 3. Tarinankeruumatkalla haastateltiin myös useita alueella asuvia ja työskenteleviä ihmisiä. Ennen projektin viimeistä vaihetta Petri Tuominen kokosi nämä tarinan palaset näytelmän muo-

toon. Käsikirjoittaja ja ohjaaja valikoivat yhdessä, mitä tapauksia näytelmään poimitaan ja millaisista asukkaista yhteisö koostuu.

Ensi-ilta oli torstaina 30.11 klo. 19.00 ja muut esitykset lauantaina 2. 12., sunnuntaina 3.12. ja maanantaina 11.12. klo. 19.00. Lippujen hinnaksi valikoitui alueella yleisesti käytetty 10 euroa, ja liput myytiin ennakkoon La Alegriasta ravintolan aukioloaikoina. Ovelta myytiin hajapaikkoja, joita vapautui, mikäli liput ennakkoon ostaneet eivät saapuneet paikalle. Kaikki näytökset myytiin loppuun jo ennakkoon, ja lisäesityksiä pyydettiin, mutta aikataulullisista syistä tämä ei ollut mahdollista. Esitykset järjestettiin Restaurant La Alegriassa. Esityksen kokonaiskesto oli noin 2 tuntia väliajalla.

Työryhmään kuului ohjaaja ja projektipäällikkö Jenni Kontion lisäksi apuohjaaja, lavastaja ja puvustaja Milja Nordström. Käsikirjoitus oli Petri Tuomisen käsialaa. Äänisuunnittelussa apua antoivat Matti Yli-Pietilä ja projektin aiemmissa vaiheissa mukana ollut Tiia Sorjonen. Rooleissa esiintyivät paikalliset harrastajat: Birgit Leinonen, Carita Rosamo, Harri Björklund, Jari Markus, Juha Päivärinta, Sirpa Närhi ja Milja Nordström.

Esitystä markkinoitiin sosiaalisessa ja printtimediassa sekä radiossa. Julistemarkkinointi oli myös kattavaa ja oikein kohdennettuna alueella toimivaa. Julisteita jaettiin myös suomalaisten kohtauspaikkoihin naapurikaupungeissa. Facebook -tapahtuma tavoitti yli 5200 henkilöä. Lehdistötiedotteen (Liite 13) pohjalta usea paikallinen suomalainen lehti julkaisi jutun projektista ja näytelmästä. Tämän lisäksi osa lehtijutuista sisälsi ohjaajan ja näyttelijöiden haastatteluja. FINNRADIO.FM 104,8 MHZ julkaisi Päivänpolttamat -ohjelmassaan ohjaajasta haastattelun (FINNRADIO FM 104,8 MHZ 2017).

5 PROJEKTIN KOHTAAMAT HAASTEET

Tässä luvussa avataan projektin kohtaamia yllätyksiä, varjopuolia ja kehittämiskohteita. Esimerkkien kautta pohditaan castingiin ja sopimukseen liittyviä asioita.

Ensimmäinen esille noussut kehittämiskohta oli näyttelijöiden rekrytointi. Kuten aiemmin tässä opinnäytetyössä on käynyt ilmi, näyttelijöiden rekrytointi tehtiin suomesta käsin. Niin sanottua casting -tilaisuutta ei järjestetty. Jälkikäteen asiaa tarkastellen, olisi tilaisuuden järjestäminen täytynyt ottaa aikataulutuksessa huomioon; ryhmä olisi ollut produktiolle sopivampi sen sijaan, että osallistujat olisi otettu ilmoittautumisjärjestyksessä mukaan.

Toinen ongelmakohta nousi esille näyttelijöiden ja ohjaajien välisestä ristiriitaisesta käsityksestä harrastajuudesta. Olimme olettaneet näyttelijöitä rekrytoidessamme, että mukaan lähtevät toimivat kuin Suomessa. Suomessa harrastajanäyttelijöille harvoin maksetaan palkkaa tai muuta palkkiota. Mukaan tulleista näyttelijöistä kuitenkin osa uhkasi irtisanoutua projektista, mikäli he eivät saa osuutta lipputuloista. Myös näyttelijöiden kesken tästä oli eriäviä mielipiteitä. Pääsimme näyttelijöiden kanssa tästä kuitenkin sopuun ja sovimme, että lipputuloista otetaan ensin sivuun ohjaajien lentolippuihin mennyt osuus sekä tuotantoon käytetyt rahat. Jäljelle jäänyt osuus jaetaan tasan kaikkien mukana olleiden kahdeksan henkilön kesken (ohjaajat ja näyttelijät). Yksi näyttelijä kuitenkin kieltäytyi osuudestaan, koska hänen näkemyksensä vastasi meidän näkemystämme. Lopputuloksena harrastajanäyttelijät saivat työstään yhtä paljon kuin ohjaajat 4 -vuotisesta työstään.

Rahaan liittyvät väärinkäsitykset ja ongelmat eivät kuitenkaan loppuneet tähän keskinäiseen tulonjakoon. Ennen matkaa sovimme vastaanottavan tahon kanssa, että tulonjaosta sovitaan kasvokkain paikalle päästyämme. Kohteessa yhteyshenkilönä toiminut ravintolanomistaja neuvoi meitä sopimaan kaikista käytännön asioista toisen omistajan kanssa. Tähän neuvon tukeutuen sovimme tulonjaon hänen kanssaan. Sovimme todistajien läsnä ollessa, että lipputulot jäävät kokonaisuudessaan työryhmälle ja ravintola pitää ravintolan myyntitulot itsellään. Tähän sopimukseen myös työryhmän sisällä luotettiin. Kuitenkin esityskauden päätyttyä ja tulonjaon koitettua ravintolan toinen omistaja eli alkuperäinen yhteyshenkilö päätti pidättää lipputuloista itsellään 30 prosenttia vedoten harjoituksista ja esityksistä aiheutuneisiin tulonmenetyksiin tilankäyttöön liittyen. Tästä nousi valtava riita näyttelijöiden ja ravintolan välille. Näyttelijöi-

den laatimassa ja ravintolalle jättämässä vaatimuksessa haluttiin selvitys, miten tämä henkilö voi kumota toisen omistajan kanssa tehdyn sopimuksen. Omistaja vetosi siihen, että hän omistaa kahden prosentin enemmistön yrityksestä ja on näin ollen päätäntävaltainen. Hänen mukaansa tulonjaon sopimus olisi pitänyt tehdä hänen kanssaan. Oudoksi tilanteen teki se, että omistajat ovat myös aviopari, eikä toinen omistaja maininnut missään vaiheessa olevansa päätäntävällän alapuolella. Lisäksi meitä oli neuvottu sopimaan kaikki asiat hänen kanssaan omistajan toimesta.

Tämän tilanteen vuoksi jouduimme ikävän riidan väliin, jossa me emme voineet tehdä mitään. Meidät vedettiin mukaan ravintolaa kohtaan nostettuihin vaateisiin. Projektin ja ohjaajien nimiä ei saanut käyttää riitaisissa netti- ja lehtikirjoituksissa. Ravintolan ymmärrys oli kuitenkin onneksi meidän puolellamme.

Koskaan ei voi liikaa toistaa ohjetta: tee aina kirjallinen sopimus. Tässäkin projektissa kaikki muu hoidettiin juuri näin, mutta produktiivisen osuuden kohdalla sopimukset jäivät suullisiksi vaikka ohjaajana vaadin kirjallisia. Ravintolan kanta oli, että suulliset sopimukset riittävät ja aikaa ei ole kirjallisiin. Tähän ei saa tyytyä.

Lopulta tilanne eskaloitui niin sanottuihin turpakäräjiin, joissa ravintola veti viimeiseksi kortikseen meidän yhteistyökirjeemme (Liite 11), joka ei todellakaan kattanut sopimuksen puitteita vaan toimi alustavana yhteistyötarjouksena. Yhteistyökirjeessä tilavuok-raksi ehdotettiin lipputuloja. Tämän jälkeen kuitenkin luotiin edellä mainittu suullinen sopimus. Ravintola ei olisi saanut käyttää tätä puolustuksenaan, mutta tällä tavoin asia saatiin lopulta ratkaistuksi ja tulonjako jäi voimaan.

6 LOPUKSI

Projekti Atmosfääri lunasti sille asetetut alkuperäiset tavoitteensa lisätä Espanjan Aurinkorannikon teatteritoimintaa ulkosuomalaisten parissa sekä kasvattaa yhteisöllisyyden kokemusta alueella. Projektin avulla luotiin koulutus- ja harrastusmahdollisuuksia eri ikäryhmille niin tarinatyöpajojen kuin esityksen valmistamisen kautta. Toiminta sijoitui Aurinkorannikon suomalaisalueille ja toteutettiin paikallisin voimin. Esityksen käsikirjoitus pohjautui tarinatyöpajojen kautta hankittuun materiaaliin. Todellisiin tarinoihin pohjautuva teatteriesitys vastasi selvästi kysyntään, joka tavoitti suuren paikallisen yleisön ja sai odotettua enemmän näkyvyyttä.

Kurssimuotoinen koulutuksellinen osuus ennen esityksen valmistamista kehitti harrastajien näyttelijäntyöllisiä valmiuksia, jotka perustuivat kehollisempaan ja toiminnallisempaan näyttelijäntyöhön puheilmaisun sijaan. Ryhmänohjaamisen pedagogisia taitoja hyödynnettiin kattavasti myös tarinatyöpajojen yhteydessä.

Itse näytelmä sai hyväksyvää palautetta, joten dokumentaarisuus oli onnistunutta. Niin työryhmän kuin yleisön kanssa syntyneissä keskusteluissa korostui samaistumisen tunne. Hahmot olivat hyvin tunnistettavia, ja monessa palautteessa katsoja totesi, että ”meidän taloyhtiön puheenjohtaja on just tuollainen”.

Jatkomahdollisuudet teatterin tuottamiseen alueella tai muissa maissa samantapaisen projektin muodossa ovat hyvät, ja tämän kokemuksen jälkeen on sellaisia helpompi lähteä toteuttamaan. Jatkossa lähtisin toteuttamaan prosessia tiiviimmällä aikataululla, ja toteuttaisin sen kahden yrityksen välisenä yhteistyönä. Toisin sanoen projektilla olisi taustallaan jokin katto-organisaatio.

LÄHTEET

- FINNRADIO.FM 104,8 MHZ. 2017. Päivänpolttamat – Päivän henkilö Jenni Kontio. Haastattelu 30.11.2017. Haastattelu löytyy sähköisesti osoitteesta:
<https://drive.google.com/file/d/1nPv9xd0oAVi3V6LjSm6nG5ltbt43zLdp/view>.
- Junttila, J. 2012. Dokumenttiteatterin uusi aalto. Helsinki: Like Kustannus Oy.
- Metropolia. 2017. Kepeli: Kotoutumista kehollisilla ja pelillisillä menetelmillä. Ryhmäytyminen. Viitattu 28.5.2018. http://kepelimetropolia.fi/harjoitteet_post/sina-x-mina/.
- Projekti Atmosfääri 2017. Facebook. 2017. Viitattu 28.5.2018.
<https://www.facebook.com/atmosfaari/>.
- Siljander, R. 2018. ”ZOOMING OUT” –dokumenttiteatteri teatteri-ilmaisun ohjaajan työkaluna. Opinnäytetyö. Esittävän taiteen koulutusohjelma. Turku: Turun Ammattikorkeakoulu. Viitattu 21.5.2018
http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/145439/Siljander_Ronja.pdf?sequence=1&isAllowed=y.
- Viljanen, M–L. 2013. Heijastuksia. Runoa ja proosaa. Benalmádenan kirjallisuuspiirin antologia. Jyväskylä: Kopijyvä Oy.
- Väyrynen, H. 2010. Tunneilmaisu ja nukke – näkökulmia tunneilmaisun keinoihin ja merkityksiin nukketeatterissa. Opinnäytetyö. Esittävän taiteen koulutusohjelma. Turku: Turun Ammattikorkeakoulu. Viitattu 21.5.2018
<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/24162/hillavayrynenopinnytetyo.pdf?sequence=1>.
- Yhteisötaideverkkomateriaali. 2008. Haapala, L. 1999; Hiltunen & Jokela 2001, 9-10. Mikkelin ammattikorkeakoulu. Viitattu 22.5.2018. <https://yhteisotaide.weebly.com/yhteisoumltaiteen-maumlrittelu.html>
- Wikidot. Mieleton sitruuna. Improvisaatiovarasto. Viitattu 28.5.2018.
<http://sitruuna.wikidot.com/patsaat-2-4-8-hengen-ryhmissae>.
- Wikidot. 2011. Oppimateriaali. Käsikirjoittamisen käsitteitä ja tehtäviä. Aristotelinen dramaturgia. Viitattu 21.5.2018. <http://oppimateriaali.wikidot.com/aristoteelinen-dramaturgia>.

LIITTEET

Kutsu tarinatyöpajoihin – Yhteistyökirjeen pohja

Yhteistyökirje

11.11.2015

Hei!

Syksyiset terveiset Turusta!

Olemme toteuttamassa yhteisöteatteriprojektia, joka starttaa keväällä 2016. Kartoittaessamme mahdollisia yhteistyökumppaneita löysimme Teidän koulunne/seurakuntanne/yhdistyksenne. Olemme järjestämässä työpajoja alueellanne viikolla 13 ja tarjoamme Teille mahdollisuutta osallistua projektiin. Näiden tarinatyöpajojen pohjalta koostetaan esitys, joka saa ensi-iltansa syksyllä 2017 Espanjassa.

Projekti Atmosfääri on matkailun restonomiksi valmistuneen Jenni Kontion alulle laittama monivaiheinen projekti, jonka tavoitteena on lisätä Espanjan Aurinkorannikon teatteritoimintaa ulkosuomalaisten parissa. Projektin avulla tuomme koulutus- ja harrastusmahdollisuuksia eri ikäryhmille, niin tarinatyöpajojen, kuin esityksen valmistamisen kautta. Toiminta sijoittuu Aurinkorannikon suomalaisalueille ja toteutetaan paikallisin voimin.

Esityksen käsikirjoitus pohjautuu tarinatyöpajojen kautta hankittavaan materiaaliin. Kohdealueen yhteisöt pääsevät kertomaan elämästään, kokemuksistaan ja kahden maan ”kansalaisuudestaan”. Työpajojen tarkoitus on auttaa alueen ihmisiä kohtaamaan toisiaan jakaen omia kokemuksiaan. Näin työpajat tuovat kerrotuksi yhteen nivoutuvia tarinoita, joita ei ole ennen kuultu ja tuovat läpileikkauksen ulkosuomalaisten elämästä Espanjassa. Tarinoilla voidaan koskettaa ihmistä syvemältä, kuin vain mielen alueelta.

Tarinatyöpajamme toteutuvat viikolla 13, jolloin matkustamme Espanjaan. Työpajoissa haastatellaan ryhmää ja kerätään tarinamateriaalia myös toiminnallisin keinoin. Olisi hienoa, että voisimme sopia tapaamisajan viikolle 13, jolloin voisimme tulla haastattelemaan koulunne/seurakuntanne/yhdistyksenne jäseniä. Tarinatyöpajat ovat kaikille avoimia ja maksuttomia. Yhteistyö perustuu vapaaehtoisuudelle. Tehdään tästä yhteinen juttu!

Yhteydenotot projektipäällikköön:

Jenni Kontio: +358***** , *****@gmail.com

Kutsu tarinatyöpajoihin – Yhteistyösähköpostin saate

Hei!

Lähestymme yhdistystänne liittyen Projektin Atmosfäärin tuleviin tarinatyöpajoihin. Tarkempi info projektista löytyy yhteistyökirjeestä. Matkamme aikataulutukset tarkentuu ja mietimme olisiko yhdistyksellänne innokkuutta tulla mukaan luomaan yhteisöllistä teateriprojektia? Haemme yhteistyöltä mahdollisuutta tavoittaa jäseniänne. Toivomme yhteydenottoa, jotta voimme keskustella asiasta tarkemmin. Alla yhteistyökirje, sekä kutsu, jota voi halutessaan käyttää jäsentenne informoimiseen.

Iloista joulunaikaa!

Terveisin

Jenni Kontio - projektipäällikkö

*****@gmail.com

+358*****

Kutsu tarinatyöpajoihin – Eteenpäin jaettava osallistumiskutsu organisaatioille

Hei!

Haluaisitko kertoa tarinan? Palasella kokemustasi voit päästä osalliseksi yhteisöteatterillista projektia.

Projekti Atmosfääri rantautuu luoksenne viikolla 13 ja tuo mukanaan lämpimän ilmapiirin, jossa jokainen saa kertoa kokemuksistaan, elostaan ja olostaan Aurinkorannikolla. Nämä tarinanhicut ja sananparret toimivat lähtökohtana yhteiselle tarinalle, josta syntyvä kiertue-esitys valmistetaan harrastajavoimin keväällä 2017 Aurinkorannikon alueella. Osallistuminen on helppoa, eikä vaadi muuta kuin halun jakaa hetki elämästäne kanssamme. Teatteri-ilmaisunohjaajaopiskelijat Jenni Kontio, Tiia Sorjonen ja Petri Tuominen pistävät pystyyn toiminnallisen tarinatyöpajan, jonka aikana muistellaan, keskustellaan ja toimitaan yhdessä.

Tehdään tästä yhteinen juttu! Tervetuloa mukaan!

Lupa-asiat – Suostumus tarinatyöpajojen materiaalin käytöstä (aikuiset)

SUOSTUMUS TARINATYÖPAJOJEN MATERIAALIN KÄYTÖSTÄ

Projekti Atmosfäärin aikana toteutettavissa tarinatyöpajoissa (viikko 13) kerätään tarinamateriaalia näytelmäkäsikirjoituksen laatimista ja taustoittamista varten. Näytelmä saa ensi-iltansa keväällä 2017 ja se toteutetaan paikallisin voimin. Tarinatyöpajoissa käytetään toiminnallisia ja haastattelumenetelmiin pohjautuvia harjoitteita. Harjoitteilla kartoitetaan osallistujan kokemuksia ulkosuomalaisuudesta ja elämästä Espanjassa.

Kaikkea materiaalia (suullista ja kirjallista) käsitellään luottamuksellisesti ja niitä sitoo anonymiteetti. Materiaali on vain työryhmän ja käsikirjoittajan käytössä. Kerättyä aineistoa käytetään ja hyödynnetään sellaisessa muodossa, jossa yksittäistä osallistujaa ei voi tunnistaa.

Allekirjoittanut antaa Projekti Atmosfäärille luvan käyttää tarinatyöpajoissa tuottamaansa materiaalia ja vapautuu tekijänoikeuksista.

Päiväys ja paikka

Allekirjoitus ja nimenselvennys

Allekirjoituksella vakuutan, että suostumuksessa annettuja ehtoja noudatetaan.

Päiväys ja paikka

Projektipäällikkö – Projekti Atmosfääri

Lupa-asiat – Osallistumislupa ja suostumus tarinatyöpajojen materiaalin käytöstä (lapset/nuoret)

OSALLISTUMISLUPA JA SUOSTUMUS TARINATYÖPAJOJEN MATERIAALIN KÄY- TÖSTÄ

Hei!

Lapsenne on osallistumassa Projekti Atmosfäärin ja koulun yhteistyössä järjestettävään tarinatyöpajaan. Teatteri-ilmaisunohjaajaopiskelijat Jenni Kontio, Tiia Sorjonen ja Petri Tuominen pistävät pystyyn toiminnallisen tarinatyöpajan, jonka aikana muistellaan, keskustellaan ja toimitaan yhdessä. Työpajoissa osallistujat saavat lämpimässä ja rennossa ilmapiirissä kertoa kokemuksistaan, elostaan ja olostaan Aurinkorannikolla. Nämä tarinanhiput ja sananparret toimivat lähtökohtana yhteiselle tarinalle.

Projekti Atmosfäärin aikana toteutettavissa tarinatyöpajoissa (viikko 13) kerätään tarinamateriaalia näytelmäkäsikirjoituksen laatimista ja taustoittamista varten. Näytelmä saa ensi-iltansa keväällä 2017 ja se toteutetaan paikallisin voimin Aurinkorannikolla. Tarinatyöpajoissa käytetään toiminnallisia ja haastattelumenetelmiin pohjautuvia harjoitteita. Harjoitteilla kartoitetaan osallistujan kokemuksia ulkosuomalaisuudesta ja elämästä Espanjassa.

Kaikkea materiaalia (suullista ja kirjallista) käsitellään luottamuksellisesti ja niitä sitoo anonymiteetti. Materiaali on vain työryhmän ja käsikirjoittajan käytössä. Kerättyä aineistoa käytetään ja hyödynnetään sellaisessa muodossa, jossa yksittäistä osallistujaa ei voi tunnistaa.

Allekirjoittanut huoltaja antaa Projekti Atmosfäärille luvan käyttää tarinatyöpajoissa lapsensa tuottamaa materiaalia ja vapautuu tekijänoikeuksista.

Lapseni _____ saa osallistua tarinatyöpajaan:

Nimi

KYLLÄ EI

_____
Päiväys ja paikka

_____
Huoltajan allekirjoitus ja nimenselvennys

Allekirjoituksella vakuutan, että suostumuksessa annettuja ehtoja noudatetaan.

_____
Päiväys ja paikka

_____
Projektipäällikkö – Projekti Atmosfääri

Lupa-asiat – Suostumus haastattelumateriaalin käytöstä

SUOSTUMUS HAASTATTELUMATERIAALIN KÄYTÖSTÄ

Projekti Atmosfäärin aikana toteutettavissa haastatteluissa (viikko 13) kerätään tarinamateriaalia näytelmäkäsikirjoituksen laatimista ja taustoittamista varten. Näytelmä saa ensi-iltansa keväällä 2017 ja se toteutetaan paikallisin voimin. Haastattelussa kerrotaan haastateltavan kokemuksia ulkosuomalaisuudesta ja elämästä Espanjassa.

Kaikkea materiaalia (suullista ja kirjallista) käsitellään luottamuksellisesti ja niitä sitoo anonymiteetti. Materiaali on vain työryhmän ja käsikirjoittajan käytössä. Kerättyä aineistoa käytetään ja hyödynnetään sellaisessa muodossa, jossa yksittäistä osallistujaa ei voi tunnistaa.

Allekirjoittanut antaa Projekti Atmosfäärille luvan käyttää tarinatyöpajoissa tuottamaansa materiaalia ja vapautuu tekijänoikeuksista.

Päiväys ja paikka

Allekirjoitus ja nimenselvennys

Allekirjoituksella vakuutan, että suostumuksessa annettuja ehtoja noudatetaan.

Päiväys ja paikka

Projektipäällikkö – Projekti Atmosfääri

Tarinatyöpajat – kirjallisuuspiirit

Kirjallisuuspiirien työpajasuunnitelma

2 h

Projekti Atmosfääri

1. Esittely: Keitä ollaan, mitä tehdään, mistä projektissa on kyse. Sitoumuksien allekirjoittaminen. Aikaa on 30 minuuttia
2. 2. Alkulämmittely: Nimileikki, hahmoja ”Minä espanjassa / suomessa” 15 min
  - Nimirinki: kuka, mistä olet tullut, milloin, ikä
  - Yhdellä sanalla minä espanjassa -kierros
3. Lyhyitä kirjoitusharjoitteita: Kirjoita kuvasta, listat, yms. 30 min.
  - valitse kuva, joka inspiroi → kirjoita mitä kuva herättää (esim. muistoja jne.) - tyyli on vapaa, aikaa 10 min - kirjoitustehtävä kerätään
  - Suomi vs. Espanja - mitä eroa
4. Pidempiä kirjoitusharjoitteita: 1-2 kappaletta / kirje kotiin, P.S. osoitteemme on muuttunut, Onko onni aidan takana? 30 min.
  - Palataan ajassa taaksepäin. Kirjoita kirje kotiin, otsikolla P.S. osoitteemme on muuttunut - miksi olet muuttanut ja mitä olet kokenut jne. Aikaa noin 15 min.
  - Kirjoita pakina: Seikkailuni arjessa (humoristinen arjen kuvaus)
  - Jos muuttaisit takaisin Suomeen nyt, miksi muuttaisit
  - Kirjoita teksti aiheella kumpi ompi kotimaani, otsikoi tekstisi
  - Kirjoita teksti otsikolla Varjoja Aurinkorannikolla
5. Loppupurku/rinki, palaute - haastateltavat 15 min.
  - Vapaa sanaa, jäikö joku asia kertomatta, olisitko kiinnostunut kutsumaan meidät kylään kotiisi haastattelua varten
  - Jos haluaa kirjoittaa vielä jotain muistoja, kommelluksia, sattumuksia (faktaa tai fiktiota) ihan mitä vaan, tekstejä voi lähettää jälkikäteen osoitteeseen atmosfaari@gmail.com toukokuun loppuun mennessä.

KIITOS!

Tarinatyöpaja -ilta

2 h

Projekti Atmosfääri

1. Esittely: Keitä ollaan, mitä tehdään, mistä projektissa on kyse. Sitoumuksien allekirjoittaminen. Aikaa on 30 minuuttia
2. Alkulämmittely: Nimileikki, hahmoja ”Minä espanjassa / suomessa” 15 min
  - Nimirinki: kuka, mistä olet tullut, milloin, ikä, käytkö suomessa/miten usein
  - Yhdellä sanalla minä espanjassa -kierros
3. Keskusteluringit: Hei! Täällä on nyt keskustelutori, jossa on 3 jutturinkiä. Ringeissä keskustellaan annetusta aiheesta ja niissä saa kiertää vapaasti. Pyrkikää käymään jokaisella pisteellä. Jokaisessa ringissä on yksi meistä.
  - Elämä: Mitä teet elämässäsi - mikä on helppoa ja mikä vaikeaa elossa espanjassa - käytkö suomessa/miten usein - Tiia
  - Juttu: Lukekaa juttu ja keskustelkaa aiheesta: Eläkeläisistä tuli muuttolintuja - Petri
  - Ihmiset: Kuvaile perhe- ja ystävyysuhteita, Millaisia kohtaamisia kantaväestön kanssa - Jenni

30 min
4. Valituslaulu: Seuraavaksi tehdään valituslaulu. Jokainen kirjoittaa 2 rivisen riimin. Valittamisen aiheena voi olla mikä vaan, vaikka se ettei ole valitettavaa.

”Kaikki alkoi siitä, kun mä Suomeen kyllästyin
Tahdoin tietää enemmän ja siksi kaiken myin.”

30 min
5. Loppupurku/rinki, palaute - haastateltavat 15 min.
  - Vapaa sanaa, jäikö joku asia kertomatta, olisitko kiinnostunut kutsumaan meidät kylään kotiisi haastattelua varten
  - Jos haluaa kirjoittaa vielä jotain muistoja, kommelluksia, sattumuksia (faktaa tai fiktiota) ihan mitä vaan, tekstejä voi lähettää jälkikäteen osoitteeseen atmosfaari@gmail.com toukokuun loppuun mennessä.

KIITOS!!!

Tarinatyöpaja – koulu

6-luokkalaiset - äidinkiellentunti - koulu

2 h

Projekti Atmosfääri

1. Esittely: Keitä ollaan, mitä tehdään, mistä projektissa on kyse. Sitoumuksien kerääminen. 5 min
2. Alkulämmittely: Nimileikki - TIIA
  - Nimirinki: haastatellaan toista - 1 min x 1
    - kuka, mistä olet tullut, milloin, ikä, käytkö suomessa/miten usein
    - esitellään haastateltu toisille, yleisö saa kysyä

20 min
3. Lappu 10 min
4. Kävele tilassa - stereotypiset hahmot - haastattelu 15 min
5. Pienryhmät ja hotseat-äänitorvella 15 min
6. Patsas: suomi, loma suomessa, perjantai koulun jälkeen espanjassa 15 min
7. Kirjoitustehtävät: Kirjoita teksti otsikolla "minun tarinani" 20 min
  - kuka olet, mistä tulet
  - oletko asunut täällä aina
  - vapaa aika - harrastukset
  - ystäväsi & perheesi
  - parhaat asiat, tyhmit asiat
  - mitä teet lomalla
  - mitä on ikävä Suomesta
  - mikä on parasta Espanjassa
8. Loppurinki, purku
  - Mitä haluat kertoa meille?
  - Terveisiä Suomeen?

5-10 min

KIITOS!!!

Tarinyöpö - seurakunnan partio

Sudenpennut - srk

1 h

Projekti Atmosfääri

1. Esittely: Keitä ollaan, mitä tehdään, mistä projektissa on kyse. Sitoumuksien kerääminen. 3 min

2. Alkulämmittely: Nimileikki - TIIA
  - Nimirinki: haastatellaan toista - 1 min x 1
    - kuka, mistä olet tullut, milloin, ikä, käytkö suomessa/miten usein
    - esitellään haastateltu toisille, yleisö saa kysyä

15 min

3. Piirretään "Perus-Petteri" paperille (yksi makaa, muut piirtää)
  - kuvaile itseäsi yhdellä sanalla (soittotaitoinen, vauhdikas, parrakas)
  - kerro 2 asiaa mitä teet tavallisena päivänä
  - kerro 2 asiaa mitä teette perheen kanssa lomalla

15 min

→ Tässä on nyt meidän hahmo _____. Näyttää, että hän on jne. Tuleeko vielä jotain mieleen jne.

4. Sana kerrallaan tarina - "Perus Petterin" seikkailu
10 - 15 min

5. Minä olen puu - 3 kohtaa tarinasta lavalle (alku, keskikohta, loppu)
5 min

6. Loppurinki, purku
5 min

KIITOS!!!

Projekti Atmosfääri – teatteriesitys syksyllä 2017: sähköpostin saateteksti

Moikka Turusta!

Keväällä 2016 starttasimme yhteisöteatteriproduktio Projekti Atmosfäärin alueellanne. Vierailimme tuolloin Aurinkorannikolla keräämässä materiaalia tulevaan näytelmäkäsikirjoitukseen. Nyt olemme saavuttamassa seuraavaa etappia: tulevana syksynä 2017 esitys olisi tarkoitus tuoda lavalle Aurinkorannikolla. Yhteistyö projektin tiimoilta kanssanne kiinnostaa meitä kovasti. Siitä lisätietoja liitteenä olevassa yhteistyökirjeessä. (Ohessa myös alustava aikatauluehdotelma ja tiimin cv:t)

Vaikka kesä onkin kuumimmillaan, tähtäämme jo täysillä tulevaan syksyyn ja siksi kaipaisimme yhteydenottoa mahdollisimman pian. :)

Kiitos mahdollisesta yhteistyöstä jo näin etukäteen!

Odottavin terveisin,

Jenni Kontio - projektipäällikkö ja ohjaaja

*****@gmail.com

+358*****

Projekti Atmosfääri – teatteriesitys syksyllä 2017: yhteistyökirjeen pohja

Yhteistyökirje

18.7.2017

Hei!

Kesäiset terveiset Turusta!

Olemme toteuttamassa yhteisöteatteriproduktiota, nimeltä Projekti Atmosfääri. Projekti starttasi keväällä 2016 tarinatyöpajojen muodossa. Nyt, tulevana syksynä 2017, toteutamme projektin käytännöllisen osan. Toteutus alkaa parin viikon mittaisella teatterikursilla ja huipentuu noin tunnin mittaiseen teatteriesitykseen.

Projekti Atmosfääri on matkailun restonomiksi valmistuneen ja nykyisin teatteri-ilmaisun ohjaajaksi opiskelevan Jenni Kontion alulle laittama tarina- ja dokumenttiteatterinkeino- ja yhdistelevä projekti. Sen tavoitteena on lisätä Espanjan Aurinkorannikon teatteritoimintaa ulkosuomalaisten parissa. Tarjoamme myös teille mahdollisuutta osallistua projektiin.

Kartoittaessamme mahdollisia yhteistyökumppaneita tulevan esityksen toteuttamiseksi, törmäsimme ravintolaanne, joka olisi oiva paikka projektin toteuttamiselle. Tiedustelisimmekin, millaiset mahdollisuudet teillä voisi olla yhteistyöhön.

Projekti Atmosfääri pyrkii luomaan koulutus- ja harrastusmahdollisuuksia eri ikäryhmille teatteriesityksen valmistamisen kautta. Näyttelemisen lisäksi harrastajilla on mahdollisuus tutustua myös teatteriesityksen tekniseen ja visuaaliseen toteuttamiseen sekä tuottamiseen. Osallistuminen ei vaadi aikaisempaa kokemusta teatterista. Toiminta sijoittuu Aurinkorannikon suomalaisalueille ja se toteutetaan paikallisin voimin.

Esityksen käsikirjoitus pohjautuu tarinatyöpajojen kautta hankittuun materiaaliin. Järjestimme useita tarinatyöpajoja alueella keväällä 2016, joissa kohdealueen yhteisöt pääsivät kertomaan elämästään, kokemuksistaan ja kahden maan ”kansalaisuudestaan”. Työpajoja toteutettiin eri seurojen (muun muassa Suomi Seura ry. ja Benalmadenan Suomalaiset) kirjallisuuspiireissä, Seurakunnan Lumipartiossa ja Aurinkorannikon suomalaisen koulun 6. luokkalaisten kanssa. Tämän lisäksi haastattelimme useita eri aloilla työskenteleviä ihmisiä.

Työpajat toivat kerrotuksi yhteen nivoutuvia tarinoita, joita ei ole ennen kuultu ja loivat kattavan läpileikkauksen ulkosuomalaisten elämästä Espanjassa. Lopullinen näytelmä-käsikirjoitus kuvaa lempeän humoristisesti Aurinkorannikon suomalaisten elämää, sen varjopuolia kaihtamatta.

Projektiin osallistuminen ei edellytä teiltä rahallista panostusta. Pääsääntöisesti etsimme yhteistyökumppaneita, joiden avulla meidän on mahdollista löytää harjoitus- ja esitystiloja. Mikäli yhteistyö kanssanne onnistuu, mahdolliset lipputulot kuuluisivat luonnollisesti teille. Tämä olisi hyvä mahdollisuus lisätä ohjelmatarjontaan. Oheisessa aikatauluunonnoksessa kerrotaan koko projektin tilan tarpeen määrä ja sen ajallinen kulku.

Esityksen ohjaaja ja projektipäällikkö Jenni Kontio suorittaa samalla Turun Taideakatemian (AMK) työharjoittelun. Hänen työparinsa Milja Nordström on elokuussa 2017 valmistuva teatteri-ilmaisun ohjaaja. Muun yhteistyön lisäksi tiedustelisimmekin, mikäli voisitte toimia Jennin harjoittelun vastaanottavana tahona. Harjoittelun vastaanottavalta taholta ei vaadita muuta, kuin allekirjoittaja todistukseen projektin toteutumisesta.

Tehdään tästä yhteinen juttu! Kuullaan pian.

Yhteydenotot projektipäällikköön ja produktion ohjaajaan:

Jenni Kontio: +358***** , *****@gmail.com

Näyttelijöiden rekrytointikirje

Hei kaikki teatteriharrastuksesta kiinnostuneet!

Projekti Atmosfääri pölähtää Aurinkorannikolle syksyn saapuessa tuoden mukanaan mahdollisuuden teatterin harrastamiseen. Aloitamme syksyn lyhyellä näyttelijäntöön kursseilla, jonka jälkeen harjoitellaan paikallisten tarinoista koostetun näytelmän. Harjoitustilat ja esityspaikka ovat jo reilassa. Nyt tarvitaan enää lavalle täytettä. Kaikki uudet ja vanhat teatteriharrastajat ovat tervetulleita mukaan! Osallistuminen on maksutonta.

Projekti Atmosfääri alkoi keväällä 2016 tarinatyöpajoilla. Sen tarkoitus on lisätä mahdollisuuksia harrastaa teatteria Aurinkorannikolla. Tulevan syksyn näytelmään osallistuminen ei vaadi aikaisempaa kokemusta teatterista. Tekemistä riittää niin lavalla, kuin sen ulkopuolellakin. Jos olet kiinnostunut olemaan mukana projektissa, mutta henki ei vedä näyttämölle, voit olla mukana vaikkapa näytelmän lavastuksessa tai puvustuksessa. Kaikkein innokkaimmat ovat tervetulleita touhuamaan sekä näyttämölle että muihin hommiin.

Järjestimme keväällä 2016 useita tarinatyöpajoja alueella, joihin käsikirjoitus pohjautuu. Työpajoissa ja haastatteluissa alueen ihmiset kertoivat elämästään, kokemuksistaan ja kahden maan ”kansalaisuudestaan”.

Saimme matkalta mukaamme suuren määrän yhteen nivoutuvia tarinoita, joita ei ole ennen kuultu. Ne loivat kattavan läpileikkauksen ulkosuomalaisten elämästä Espanjassa. Lopullinen näytelmäkirjoitus kuvaa lempeän humoristisesti Aurinkorannikon suomalaisten elämää, sen varjopuolia kaihtamatta.

Näytelmä sijoittuu kuvitteelliseen asuinyhteisöön, jossa erilaiset värikkäät hahmot kohtaavat, eikä väärinkäsityksiltä ja kammelluksilta vältytä. Ongelmat eivät ratkea aivan helposti, joten lopputulos on yhtä farssia.

Näytelmän ohjaa teatteri-ilmaisun ohjaajaksi viimeistä vuottaan opiskeleva Jenni Kontio. Visuaalisesta ja teknisestä toteutuksesta vastaa teatteri-ilmaisunohjaaja ja lavastaja Milja Nordström.

Harjoitukset ja esitykset järjestetään ravintola La Alegriassa. Ensimmäinen tapaaminen on maanantaina 18.9. ja näytelmän ensi-ilta torstaina 30.11. Esityskausi on 2-3 viikkoa. Harjoituksia on noin kolme kertaa viikossa, kolmisen tuntia kerrallaan. Tarkan harjoitusaikataulun saat ottamalla yhteyttä. Projektiin mahtuu mukaan vain rajattu määrä osallistujia, joten ilmoitathan kiinnostuksestasi mahdollisimman pian.

Jos kiinnostuit tai haluat lisätietoja, ota rohkeasti yhteyttä!

Jenni Kontio

PUH: +358** *** ****

SÄHKÖPOSTI: *****@gmail.com

Lehdistötiedote

Komediaa suomalaisista Aurinkorannikolla

Ravintola La Alegriassa pääsee nauttimaan teatterista marras- joulukuun taitteessa, kun Projekti Atmosfääriin näytelmä, Kun saa vain olla, tulee ensi-iltaan.

Näytelmä sijoittuu kuvitteelliseen asuinyhteisöön, jossa erilaiset värikkäät hahmot kohtaavat, eikä väärinkäsityksiltä ja kummelluksilta vältytä. Ongelmat eivät ratkea aivan helposti, joten lopputulos on yhtä farssia.

Projekti Atmosfääri on teatteri-ilmaisun ohjaajaksi opiskelevan Jenni Kontion tähänastisen uran suurin projekti. ”Kun olin töissä Fuengirolassa vuonna 2013, huomasin että vaikka kulttuuritarjontaa oli paljon, teatteria en päässyt näkemään”, Kontio kertoo. Kokemuksensa jälkeen, hän päätyi pian opiskelemaan teatteria, ja päätti itse toteuttaa näytelmän Aurinkorannikolla.

Projekti starttasi keväällä 2016 tarinatyöpajoilla. ”Järjestimme keväällä 2016 useita tarinatyöpajoja alueella, joihin käsikirjoitus pohjautuu. Työpajoissa ja haastatteluissa alueen ihmiset kertoivat elämästään, kokemuksistaan ja kahden maan ”kansalaisuudesta”, Kontio sanoo.

Kontio ei halunnut ohjata valmista näytelmäkäsikirjoitusta, vaan tuoda esityksessä esille paikallisten suomalaisten kokemuksia Aurinkorannikolla asumisesta. ”Saimme matkalta mukaamme suuren määrän yhteen nivoutuvia tarinoita, joita ei ole ennen kuultu. Ne loivat kattavan läpileikkauksen ulkosuomalaisten elämästä Espanjassa”, Kontio toteaa tyytyväisenä.

Lopullinen näytelmäkäsikirjoitus kuvaa lempeän humoristisesti Aurinkorannikon suomalaisten elämää, sen varjopuolia kaihtamatta.

Kontio vastaa itse näytelmän ohjaamisesta. Käsikirjoitus on materiaalia keräämässä mukana olleen Petri Tuomisen käsialaa. Visuaalisesta ja teknisestä toteutuksesta huolehtii teatteri-ilmaisunohjaaja ja lavastaja Milja Nordström. ”Koko projektin mahdollisti kollegani Tiia Sorjonen. Ilman hänen apuaan, en olisi saanut kaikkea tehtyä”, Kontio muistuttaa.

Kun saa vain olla

Esitykset Restaurante La Alegria, Käynti bussikadulta: Avenida Los Boliches 42.

Ensi-ilta to 30.11 klo. 19.00. Muut esitykset la 2. 12., su 3.12. ja ma 11.12. klo. 19.00. Liput 10€ (ovelta vain käteisellä). Esityksen kesto noin 1h 45min, sis. väliajan. Väliajalla juomat lisätiskiltä vain käteisellä.

Liput ennakkoon La Alegriasta ravintolan aukioloaikoina.

Lisätietoja: *****@gmail.com tai +358** *****.